

Μαθητικές Γέφυρες

Από τους μαθητές & τις μαθήτριες της ΣΤ' τάξης του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Δράμας

Ήρωες της Κύπρου

Συνέντευξη από έναν
Κύπριο που έζησε τα
γεγονότα της εισβολής
των Τούρκων το 1974

Ο κ. Ζαχαρίας Κύζας μας μιλά
για τις μέρες εκείνες...

(Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός,
Πρόεδρος του Συλλόγου Κυπρίων Δράμας)

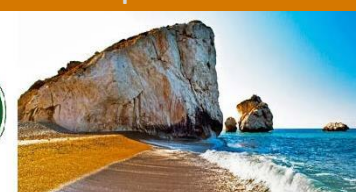
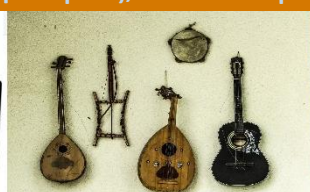
Έρευνα: Δημοτικά Σχολεία και
μαθητές της Κύπρου

Μοναστήρια της Κύπρου

50 χρόνια...

Κανένας δεν ξεχνά, τίποτα δεν ξεχνιέται...

Τέχνες, Αθλητισμός, Πολιτισμός, Αξιοθέατα και πολλά ενδιαφέροντα θέματα

Ας συστηθούμε...

Είμαστε οι μαθητές και οι μαθήτριες της ΣΤ' τάξης του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Δράμας. Με την καθοδήγηση των δασκάλων μας, Βενέτη Στάικογλου και Σοφίας Σαλπικτή, ξεκινήσαμε

την προσπάθειά μας για τη δημιουργία μιας σχολικής εφημερίδας. Μιας εφημερίδας αφιερωμένης εξ ολοκλήρου στην αγαπημένη μας Κύπρο.

Στόχος μας ο αναγνώστης/η αναγνώστρια μέσα από τις σελίδες της να γνωρίσει την ιστορία της, τον πολιτισμό της, την παράδοσή της, τις φυσικές ομορφιές της, τους αγώνες της για ελευθερία και ανεξαρτησία, τους ήρωές της, τα τραγούδια της, τους ανθρώπους της, αλλά και το δράμα της που την κρατά διχοτομημένη εδώ και πενήντα χρόνια. Το αποτέλεσμα της δουλειάς μας βρίσκεται στα χέρια σας. Σας ευχόμαστε καλή ανάγνωση!

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της ΣΤ' τάξης του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Δράμας.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Το Θέατρο Σόλων

Ο Ηρόδοτος επισημαίνει ότι η πόλη των Σόλων είναι κτισμένη με την καθοδήγηση του Σόλωνα, κι έτσι για να τον τιμήσουν έδωσαν στην πόλη το όνομά του. Η πόλη των Σόλων υπήρξε ένα από τα αρχαιότερα βασίλεια της Κύπρου, η οποία το 498 π.Χ. συμμετείχε στην εξέγερση εναντίον των Περσών ενώ αργότερα οι Σόλοι έστειλαν βοήθεια στον Μέγα Αλέξανδρο κατά τις εκστρατείες του στην Ανατολή. Κατά την Πρώτο-Βυζαντινή, την Ελληνιστική και την Ρωμαϊκή περίοδο η πόλη άκμασε. Στην αρχαία πόλη των Σόλων η έκταση έχει υπολογιστεί, όμως εκτός από το Θέατρο δεν έχουν ανακαλυφθεί άλλα αρχιτεκτονικά κατάλοιπα.

(Έγραψε η μαθήτρια Βασιλική Π.)

Τα Φυλακισμένα Μνήματα

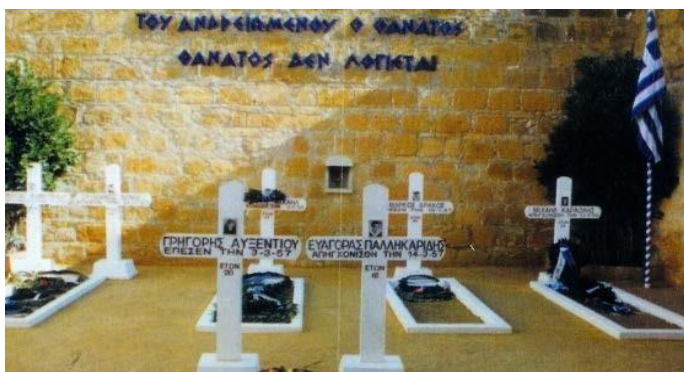
Ο Τύμβος της Μακεδονίτισσας

Στη Μακεδονίτισσα περιοχή της Λευκωσίας βρίσκεται ο «τύμβος», στρατιωτικό νεκροταφείο Ελλαδιτών και Κυπρίων πεσόντων της Κύπρου στους αγώνες κατά των Τούρκων του 1964 και 1974. Στον χώρο μάλιστα όπου έγινε το κοιμητήριο, στις 22 Ιουλίου 1974 καταρρίφθηκε από φίλια πυρά το αεροπλάνο που μετέφερε την 1η Μοίρα Καταδρομών των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων που ερχόταν στη Κύπρο για την υπεράσπιση της νήσου.

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές

Γιάννης Κ. & Ηρακλής Κ.)

Τα Φυλακισμένα Μνήματα είναι η ονομασία ενός κοιμητηρίου το οποίο βρίσκεται στις Κεντρικές Φυλακές της Λευκωσίας. Εκεί οι Βρετανοί φυλάκισαν, καταδίκασαν, απαγχόνισαν και έθαψαν τους εννέα αγωνιστές Ε.Ο.Κ.Α κατά την διάρκεια του αγώνα του 1955-1959 για την απελευθέρωση της Κύπρου από τους Άγγλους και την Ένωσή της με την κυρίως Ελλάδα. Αποτελεί το ιερότερο μνημείο του αγώνα του Κυπριακού Ελληνισμού για την Ένωσή του με την μητέρα Ελλάδα.

Οι εννέα απαγχονισμένοι ήρωες της Κύπρου είναι: Μιχαήλ Καραολής, Ανδρέας Δημητρίου, Ανδρέας Ζάκος, Ιάκωβος Πατάστος, Χαρίλαος Μιχαήλ, Μιχαήλ Κουτσόφτας, Στέλιος Μαυρομάτης, Ανδρέας Παναγίδης και ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης.

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η Κυπριακή Σημαία

Ψάξαμε και βρήκαμε πληροφορίες για τη σημαία της Κύπρου.

Πριν χρησιμοποιηθεί η σημαία της Κύπρου, στο νησί χρησιμοποιούνταν οι σημαίες της Ελλάδας. Η σύγχρονη σημαία δημιουργήθηκε το 1960, μετά από διαγωνισμό. Ανάλογα με το Σύνταγμα, στη σημαία δεν πρέπει να υπάρχει το γαλανό και το κόκκινο χρώμα, καθώς αυτά υπάρχουν στις σημαίες της Ελλάδας και της Τουρκίας. Για τον ίδιο λόγο, δεν έπρεπε να περιληφθεί στη σημαία ο σταυρός και η ημισέληνος με το αστέρι.

Κύπρος - Βρετανική Κατοχή

Όταν έληξε ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος, η Κύπρος έγινε Βρετανική. Οι Βρετανοί είχαν πει στους Τούρκους ότι ήθελαν το νησί για να τους προστατεύουν από τους Ρώσους. Στην πραγματικότητα, το ήθελαν για να το χρησιμοποιούν στις εξορμήσεις τους. Οι Βρετανοί είχαν προσφέρει την Κύπρο στην Ελλάδα με αντάλλαγμα να τους βοηθήσουν οι Έλληνες στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι Έλληνες όμως αρνήθηκαν. Η Βρετανική κατοχή κράτησε από το 1878 έως το 1960. Οι Κύπριοι αγωνίστηκαν ηρωικά και για πολλά χρόνια για να αποκτήσουν και πάλι την ελευθερία τους...

Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών.

Ήταν ελληνοκυπριακή, εθνικιστική και αντάρτικη οργάνωση που έδρασε κατά τη χρονική περίοδο 1955-1959 στην Κύπρο, με διακηρυγμένο σκοπό την αυτοδιάθεση της Κύπρου, την απαλλαγή από τη βρετανική αποικιοκρατία και τελικά την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Αρχηγός της ΕΟΚΑ ήταν ο Γεώργιος Γρίβας, ο οποίος πήρε το κωδικό όνομα Διγενής. Ο Γρίβας καταγόταν από την Κύπρο, αλλά είχε ζήσει αρκετά χρόνια ως στρατιωτικός και αργότερα πολιτικός στην Ελλάδα.

Η ΕΟΚΑ έδρασε κατά τη χρονική περίοδο 1955-1959 στην Κύπρο, με διακηρυγμένο σκοπό την αυτοδιάθεση της Κύπρου, την απαλλαγή από τη βρετανική αποικιοκρατία και τελικά την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

(Έγραψε ο μαθητής Λουκάς Κ.)

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές/τριες: Ευθύμης Π. Μάνος Γ. Μαριλένα Κ.)

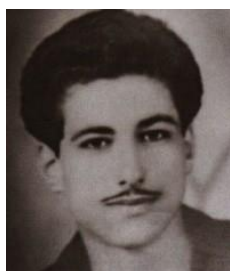
ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ο **Τάσος Μάρκου** γεννήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 1936 στο Παραλίμνι. Μεγάλωσε στο Βαρώσι. Ξεχωριστός, αξιοπρεπής, με μια παροιμιώδη ανοιχτοσύνη και πολύ αγαπητός. Το 1955 εντάσσεται στον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ. Κατηγορείται για τραυματισμό δύο Άγγλων αξιωματικών και η Οργάνωση αναγκάζεται να τον φυγαδεύσει στην Ελλάδα. Εκεί, καταφέρνει να μπει στη Σχολή Ευελπίδων. Το 1961 επιστρέφει στην Κύπρο κι εντάσσεται ως λοχαγός στον νεοσύστατο τότε κυπριακό στρατό. Περνά από πολλές σημαντικές θέσεις.

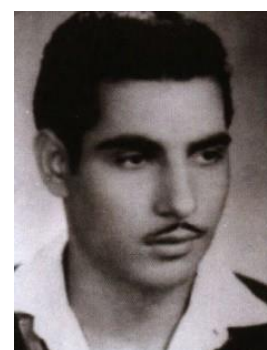

Από την 20ή Ιουλίου του 1974, που η Κύπρος δέχεται την επίθεση των τουρκικών στρατευμάτων, μέχρι την 14η Αυγούστου, ο Τάσος Μάρκου πολεμά γενναία στην περιοχή της Μίας Μηλιάς. Όταν βλέπει ότι δεν υπάρχει πια ελπίδα, διώχνει όσους άνδρες του είχαν παραμείνει, και ο ίδιος αναμετρείται με την ιστορία. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες των συναγωνιστών του, ο Τάσος έμεινε κι έγινε ένα με τον όρκο του. «Ήταν ή επί τας...» Από εκείνη την ημέρα, την 14η Αυγούστου 1974, παραμονή της Παναγιάς, η τύχη του αγνοείται...

Ο **Ηλίας Παπακυριακού** γεννήθηκε στο χωριό Λυθραγκώμη της Αμμοχόστου, στις 25 Ιανουαρίου 1938. Ήταν αγωνιστής και μέλος της ΕΟΚΑ. Αρχικά διένειμε φυλλάδια και προκηρύξεις της ΕΟΚΑ, όπως επίσης και έγραφε συνθήματα στους τοίχους. Σιγά σιγά πέρασε στις ένοπλες ομάδες. Έδρασε στην Μεσαορία, στην Λύση και στην Άσσια με πολυεπίπεδη αντίσταση. Έλαβε μέρος σε ενέδρες, σε ανατινάξεις στόχων, και σε μάχες. Σχεδίασε και κατασκεύασε οπλισμό. Έπεσε μαχόμενος μαζί με άλλα τρία μέλη της οργάνωσης, στις 2 Σεπτεμβρίου του 1958 στην Μάχη του Αχυρώνα Λιοπετρίου.

Ο **Ευαγόρας Παλληκαρίδης** γεννήθηκε στην Τσάδα της Πάφου στις 26 Φεβρουαρίου 1938 και πέθανε με απαγχονισμό στις 14 Μαρτίου 1957. Την 1η Απριλίου του 1953 ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης πρωταγωνίστησε σε διάφορες διαδηλώσεις κατά της Αγγλοκρατίας στην Κύπρο. Ο Ευαγόρας όταν ήταν 17 ετών εντάχθηκε στις ομάδες της ΕΟΚΑ που ήταν μια οργάνωση Κύπριων αγωνιστών που έδρασε κατά την χρονική περίοδο του 1955 με 1959. Επίσης φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο της Τσάδας, στην Αστική Σχολή Κτήματος και στο Ελληνικό Γυμνάσιο της Πάφου. Τέλος, στις 18 Δεκεμβρίου

του 1956 με άλλους δύο συναγωνιστές μετέφεραν όπλα και τρόφιμα από την Λυσό. Όμως ξαφνικά βρέθηκαν αντιμέτωποι με την Βρετανική περίπολο. Οι δύο συναγωνιστές μπόρεσαν να διαφύγουν, αλλά ο ίδιος συνελήφθη. Κατηγορήθηκε για διακίνηση όπλων και στις 25 Φεβρουαρίου ορίστηκε η δίκη του.

18/12/2021 - 7:48μ

Ο ανδρώνας του Δημητρίου Δημητριάδη στο προσόικο του Δημοτικού Σχολείου στην Λάρνακα (εικ.: Μάριος Χαραλάμης / Εύφηρα Χαριστέου)

Ο Δημήτρης Δημητριάδης. Στο κεφάλι, λίγο πάνω από το ένα μάτι, πυροβολήθηκε από Βρετανό στρατιώτη στις 14 Μαρτίου 1956 ο 7χρονος Δημητράκης Δημητριάδης. Ήταν ένα από τα παιδιά που βρέθηκαν να διαδηλώνουν στους δρόμους της Λάρνακας με αφορμή την εξορία του αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Πήγαινε στη Β' Δημοτικού της Αστικής Σχολής Καλογερά

και βοηθούσε οικονομικά τη γιαγιά του που τον μεγάλωνε πουλώντας λουλούδια στους δρόμους.

Ο Πετράκης Γιαλλούρος. Στις 7 Φεβρουαρίου 1956, γύρω στις 9 π. μ. ο αριστούχος μαθητής και σημαιοφόρος του Γυμνασίου Αμμοχώστου άφηνε την τελευταία του πνοή. Τον είχε βρει στην Αμμόχωστο η σφαίρα του δεκανέα Μπάρυ Χεζελτάιν, στη συμβολή των οδών Ερμού και Κυπριανού μετά από μαθητική διαδήλωση υπέρ της Ένωσης και κατά των αγγλικών διαταγών για κλείσιμο του σχολείου.

Ο 17 χρονος, είχε γεννηθεί στις 19 Αυγούστου 1938, στο Ριζοκάρπασο. Από την αρχή του αγώνα, ο νεαρός είχε ενταχθεί στις τάξεις της ΑΝΕ (Άλκιμος Νεολαία ΕΟΚΑ) και είχε αναλάβει ηγετικό ρόλο φροντίζοντας να συντονίζει τους μαθητές του Ελληνικού Γυμνασίου Αμμοχώστου

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές/τριες: Δέσποινα Α. Μ., Μαρία Χ., Γιώργος Μ. & Ηρακλής Κ.)

50 χρόνια... Κανένας δεν ξεχνά, τίποτα δεν ξεχνιέται...

Πότε θα κάμει ξαστεριά

Πότε θα κάμει ξαστεριά
κι η αυγή πια να ροδίσει
να πάρω το ντουφέκι μου

Να πάρω το ντουφέκι μου
με τ' άλλα μου τα αδέλφια
για να ανεβώ στο Δίκωμο!

Για να ανεβώ στο Δίκωμο
και σ' όλη την Κερύνεια
στη Μόρφου και στη Μεσαριά!

Στη Μόρφου και στη Μεσαριά
μέχρι την Καρπασία,
να δω τον Πενταδάκτυλο!

Να δω τον Πενταδάκτυλο
να μου χαμογελάει,
πότε θα κάμει ξαστεριά!

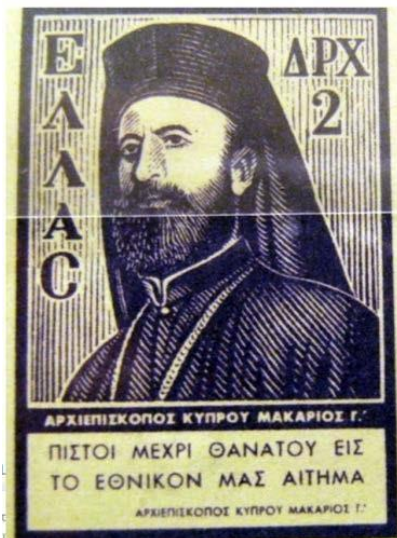
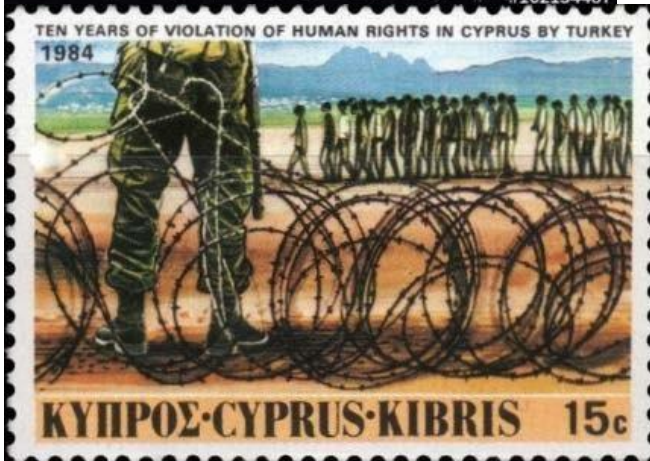
(Οι στίχοι του τραγουδιού προσαρμόστηκαν
για την μαρτυρική Κύπρο)

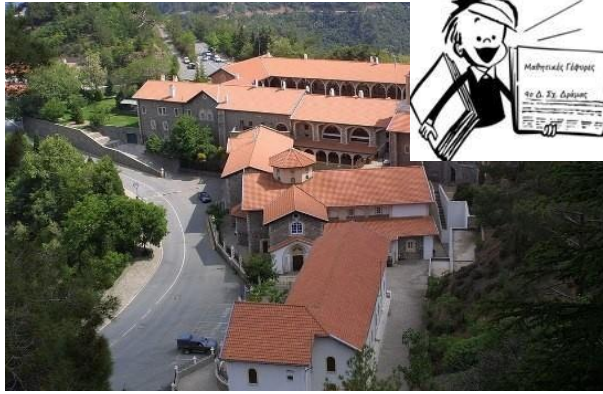

"Έχουμε δικαίωμα να μάθουμε τι απέγιναν".
"We have the right to know about their fate".

Έρευνα: Η εισβολή και η κατοχή της Κύπρου μέσα από...
γραμματοσήμα

Μοναστήρια της Κύπρου - Ιερά Μονή Κύκκου

Η μονή του Κύκκου που λέγεται αλλιώς μονή της Παναγίας του Κύκκου βρίσκεται στην Κύπρο. Είναι μία από τις τρεις πιο

μεγάλες και ιστορικότερες που υπάρχουν στο νησί. Μέσα στον ναό βρίσκεται η γνωστή εικόνα της Παναγίας της Ελεούσας.

Ο βυζαντινός αυτοκράτορας Αλέξιος γιος, του Κομνηνού του πρώτου, βοήθησε σημαντικά, προσφέροντας χρήματα, για την κτίση της μονής. Επίσης, ήταν αυτός που έφερε την εικόνα της Παναγίας. Στα θεμέλια της Ιεράς μονής τοποθέτησαν σταυρό (σταυροπηγιακή μονή), ο οποίος είναι ο λόγος που η μονή είναι αυτοδιοικούμενη.

Το 1922, λίγο μετά την Μικρασιατική καταστροφή, η μονή έδωσε υλικά και ηθικά αγαθά για τους πρόσφυγες της Μικράς Ασίας. Έχει τιμηθεί από την Ακαδημία Αθηνών, διότι βοήθησε σημαντικά στην πνευματική ανάπτυξη της Κύπρου.

Μοναστήρια της Κύπρου - Ιερά Μονή Σταυροβουνίου

Το μοναστήρι βρίσκεται πάνω στην κορυφή του βουνού Σταυροβούνι, το οποίο έχει υψόμετρο 750 μέτρα. Είναι στη μέση των πόλεων Λάρνακας, Λευκωσίας, Λεμεσού.

Η μονή ιδρύθηκε το 327-328μ.Χ. Στην αρχή ήταν μόνο ένας ναός που τον ανήγειρε η αγία Ελένη κατά την επιστροφή της από τους αγίους τόπους. Λόγω όμως των πολλών ιερών κειμηλίων -ανάμεσά τους υπήρχε τεμάχιο του Τιμίου Σταυρού- και των θαυμάτων που επιτελούνταν εκεί, σιγά σιγά εξελίχθηκε σε μοναστήρι.

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές/τριες: Μαριλένα Κ., Ηρακλής Κ. & Γιώργος Κ.)

Μιχαήλ Κάσιαλος – Ο Θεόφιλος της Κύπρου

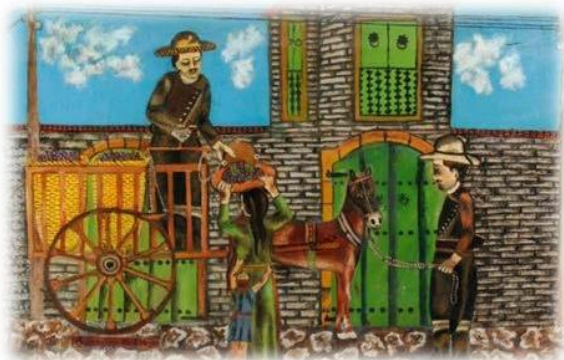

Ο Μιχαήλ Κάσιαλος γεννήθηκε στην Άσσια το 1885. Από μικρός έμαθε το επάγγελμα του παπουτσιού, ταυτόχρονα όμως έμαθε κοντά σε αγιογράφους της Κύπρου και την αγιογραφία. Όταν πια γέρασε, άφησε τη δουλειά του παπουτσιού και ασχολήθηκε αποκλειστικά με τη ζωγραφική. Στα έργα του αναπαριστούσε εικόνες από την καθημερινή ζωή των αγροτών, αλλά και θέματα όπως γάμους και πανηγύρια.

Το 1974, κατά την διάρκεια της τουρκικής εισβολής, ο γέρος - Μιχαήλ Κάσιαλος βρισκόταν στο χωριό του και ζωγράφιζε την Εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα. Τούρκοι στρατιώτες τον απείλησαν και τους έδωσε όσα χρήματα είχε. Την επόμενη μέρα ξαναπήγαν αλλά δεν βρήκαν τίποτα με αποτέλεσμα να του σπάσουν και τα δύο πόδια. Έμεινε για μια εβδομάδα εγκλωβισμένος στο χωριό του μαζί με την οικογένειά του, χωρίς καμιά βοήθεια. Όταν διέφυγαν, ο γέρος Κάσιαλος δεν άντεξε τις κακουχίες και πέθανε στην Λάρνακα στις 31 Αυγούστου 1974.

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές/τριες: Εβίνα Κ., Κυριακή Αλκυόνη Β. & Γιάννης Κ.)

Η Πέτρα του Ρωμιού

Η Πέτρα του Ρωμιού ή αλλιώς γνωστή και ως Βράχος της Αφροδίτης, είναι ένας Θαλάσσιος βράχος κοντά στην Πάφο της Κύπρου.

Σύμφωνα με τον Θρύλο, στον

βράχο γεννήθηκε η Θεά Αφροδίτη, ίσως λόγω και των αφρισμένων νερών γύρω από τον βράχο. Ένας άλλος μύθος συσχετίζει τον βράχο με το όνομα Άχνη και με μια κοντινή παραλία, και το αποδίδει στο γεγονός ότι ήταν σημείο στο οποίο οι Αχαιοί έφτασαν στην ξηρά, μετά την επιστροφή τους από την Τροία. Το σημερινό του όνομα, «Πέτρα του Ρωμιού», σχετίζεται με τα κατορθώματα του ήρωα Βασίλειου Διγενή Ακρίτα. Ο Θρύλος λέει ότι ο Διγενής Ακρίτας πήρε έναν τεράστιο βράχο και τον πέταξε από τα όρη Τροόδος για να αποκρούσει την εισβολή των Σαρακηνών Πειρατών στο νησί.

Ποταμός Λιοπετρίου

Στην κοινότητα
Λιοπετρίου της
Επαρχίας
Αμμοχώστου
υπάρχει μια
υπέροχη

τοποθεσία που είναι ξακουστή σε όλη την Κύπρο. Στο σημείο αυτό εκβάλλει ο ποταμός του Λιοπετρίου και δημιουργεί ένα φυσικό φιορδ που βρίσκεται ανατολικά της Αγίας Νάπας. Η τοποθεσία είναι μοναδική με τις πολλές και πολύχρωμες ψαρόβαρκες αγκυροβολημένες σε τόση μακριά και στενή έκταση γης.

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές/τριες: Χριστόφορος Γ., Βασιλική Π. & Εβίνα Κ.)

ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ ΟΤΙ...

Ο Χριστόφορος Πισσαρίδης, Κύπριος οικονομολόγος, τιμήθηκε το 2010 με το Βραβείο Νόμπελ Οικονομικών Επιστημών, μαζί με τους Ντέιλ Τ. Μόρτενσεν και Πίτερ Ντάιαμοντ, για τη συνεισφορά του στη θεωρία της αναζήτησης τριβών και στη μακροοικονομία.

Ο Κοντίδης Παύλος, Κύπριος αθλητής της ιστιοπλοΐας, υπήρξε ο μοναδικός Κύπριος αθλητής που έχει κατακτήσει Ολυμπιακό Μετάλλιο (Αργυρό). Το κατέκτησε στην Ολυμπιάδα του Λονδίνου στις 6 Αυγούστου του 2012 όταν πήρε τη 2^η θέση στην κατηγορία των σκαφών Laser.

Στη λίστα του Πανεπιστημίου του Stanford, για τους κορυφαίους και κορυφαίες επιστήμονες διεθνώς περιλήφθηκαν εννέα ακαδημαϊκοί της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Πρόκειται για τους ακαδημαϊκούς: Ιωάννη Κρικήδη, Μάριο Πολυκάρπου, Στέλιο Τιμοθέου, Χαράλαμπο Δ. Χαραλάμπους, Χριστόφορο Χατζηκωστή, Δέσπω Φάττα-Κάσινου, Πάνος Παπαναστασίου, Συμεών Χριστοδούλου και Τριαντάφυλλο Στυλιανόπουλου.

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές/μαθήτριες: Κυριακή Αλκυόνη Β., Μαρία Χ., Δέσποινα Α. Μ. & Βασιλική Π.)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η Τηλλυρκιώτισσα (παραδοσιακό τραγούδι - τραούθκι της Κύπρου)

Η Τηλλυρκιώτισσα είναι ένα παραδοσιακό τραγούδι της Κύπρου που ακούγεται μέσα από πολλές εκτελέσεις εδώ και έναν αιώνα. Οι στίχοι του τραγουδιού:

Εσε έ βερεβέ ναν Α βαραβά στρον Τζια ε βερε ν μισείν Μεσ τους κουρουβου σ Εφεά βαραβα πλανή βιριβι ζει Για βαρα ζουρου βούρου δα μου	Ερή βιριβι αν εζ ει βιριβι παν της βιριβι σ πελλάς Πωσ έ βερεβέ νια γά βαραβά ω Πέ βερεβέ ρα Για βαρα ζουρου βούρου δα μου
Τριαλάδα λα λα	Τριαλάδα λα λα
Τζεπιά βαραβα σαν με βερεβέ Μεσ τη βιριβι ν καρκιάν Γα δό βοροβο για Που κουρουβου μου Εί βιριβι πωσ Για βαρα ζουρου βούρου δα μου	Τζια εμά βαραβα εφε βερεβέ ν Την δα βαραβα λασσαν Τζε σείη βιριβι κωαός βερεβέ ν Αέ βερεβέ ραν Για βαρα ζουρου βούρου δα μου
Τριαλάδα λα λα	Τριαλάδα λα λα

Μαριλίνα Κ. και Κική Β.

Βρήκαμε τι σημαίνουν τα λόγια αυτά...

«Έχει ένα αστέρι και είναι μικρό μες στους εφτά πλανήτες, μαυρομάτα μου. Και πείραξαν τα λόγια που μου είπες, γαλανομάτα μου. Και πήγαν και της είπαν της παλαβής πως θεν να πάω πέρα. Και μάγεψαν την θάλλας και σήκωσεν αέρα. Και όταν της είπα «Έχε γεια», έμεινα να με βλέπει. Και πέντε μαντήλια έβρεξε και την κάπα που φορούσε».

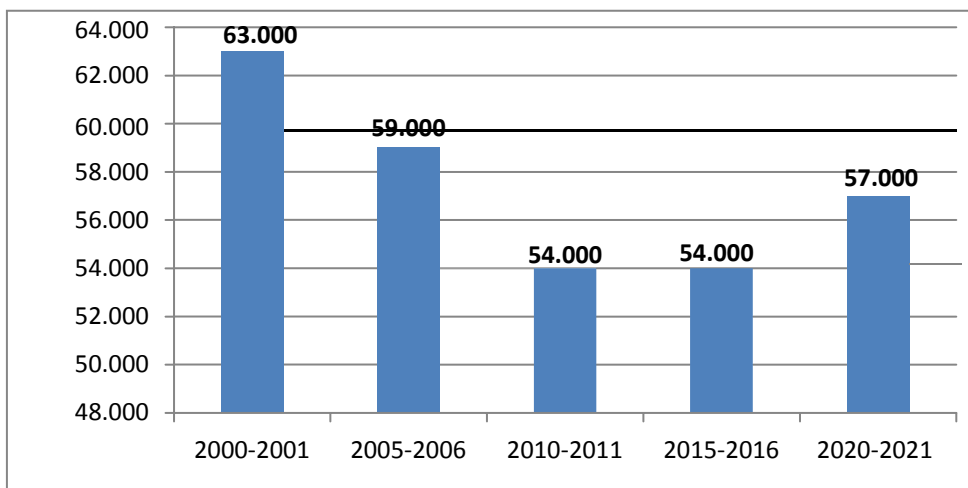
ΕΡΕΥΝΑ - ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ & ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Το ερευνήσαμε
και βρήκαμε
ότι...

Άραγε, πόσα δημοτικά
σχολεία και πόσους μαθητές
& μαθήτριες έχει η Κύπρος;

Στο νησί της Κύπρου το σχολικό έτος 2022-23 φοίτησαν 50.038 μαθητές και μαθήτριες σε 328 δημοτικά σχολεία και 9 ειδικά δημοτικά σχολεία.

Με τα στοιχεία που συγκεντρώσαμε από την έρευνά μας, ετοιμάσαμε το παραπάνω ραβδόγραμμα. Σ' αυτό φαίνεται ο αριθμός των μαθητών/μαθητριών στα δημοτικά σχολεία της Κύπρου τα τελευταία 20 περίπου χρόνια.

Μέχρι το 2010-2011 ο αριθμός των μαθητών μειωνόταν, τα τελευταία όμως χρόνια αυξάνεται και πάλι. Μια πολύ αισιόδοξη διαπίστωση για το μέλλον...

Δημοτικό Σχολείο Παραλιμνίου Κύπρου

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές/τριες: Νίκος Π. Αλέξανδρος Π. Θαλής Π.)

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Μεγάλες Ποδοσφαιρικές Ομάδες της Κύπρου

Το Παγκύπριο Πρωτάθλημα Α' Κατηγορίας Ποδοσφαίρου διοργανώνεται από την Κυπριακή Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (Κ.Ο.Π.). Από αυτό ανακηρύσσεται ο Πρωταθλητής Κύπρου και καθορίζονται οι ομάδες που θα συμμετάσχουν στις ευρωπαϊκές διασυλλογικές διοργανώσεις ποδοσφαίρου της UEFA.

Πολυνίκης της διοργάνωσης είναι ο ΑΠΟΕΛ με 28 κατακτήσεις πρωταθλημάτων, ενώ ακολουθεί η Ομόνοια με 21 κατακτήσεις και τρίτη έρχεται η Ανόρθωση με 13 τρόπαια.

Ο **ΑΠΟΕΛ** (Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Όμιλος Ελλήνων Λευκωσίας) ιδρύθηκε στις 8 Νοεμβρίου 1926. Έδρα της ποδοσφαιρικής ομάδας είναι το Νέο Γ.Σ.Π. στη Λευκωσία.

Ο Αθλητικός Σύλλογος **Ομόνοια Λευκωσίας** ιδρύθηκε στις 4 Ιουνίου 1948. Έδρα της ποδοσφαιρικής ομάδας είναι το στάδιο Γ.Σ.Π. στη Λευκωσία.

Η **Ανόρθωση** Αμμοχώστου. Ο σύλλογος ιδρύθηκε στις 30 Ιανουαρίου 1911. Έδρα της ομάδας είναι το Στάδιο Γ.Σ.Ε. στην Αμμόχωστο, το οποίο όμως από το 1974 δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει λόγω της τουρκικής εισβολής και κατοχής στην Κύπρο. Προσωρινή ποδοσφαιρική έδρα της Ανόρθωσης αποτελεί το ιδιόκτητο Στάδιο «Αντώνης Παπαδόπουλος» στη Λάρνακα, πόλη στην οποία επαναδραστηριοποιήθηκε η ομάδα μετά την προσφυγιά.

Συνεργάστηκαν οι μαθητές/τριες: (Χριστόφορος Γ., Γιώργος Α.)

Συνέντευξη από έναν Κύπριο που έζησε τα γεγονότα της εισβολής των Τούρκων το 1974

Ο κ. Ζαχαρίας Κύζας μας μιλά για τις μέρες εκείνες...

(συνταξιούχος εκπαιδευτικός, Πρόεδρος του Συλλόγου Κυπρίων Δράμας)

Μαθ. : κ. Κύζα από ποιο μέρος της Κύπρου κατάγεστε;

κ. Κύζας: Γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Παραλίμνι, ένα αγροτικό χωριό που σήμερα μετά την εισβολή έχει γίνει και εξελιχθεί σε μια τουριστική πόλη και που απέχει περίπου εννιά χιλιόμετρα από την πόλη της Αμμοχώστου στη νοτιανατολική Κύπρο.

Μαθ. Θυμάστε πώς ζούσατε στην Κύπρο πριν από την εισβολή, όταν ήσασταν μικρό παιδί;

κ. Κύζας: Μέσα από μια πολυμελή οικογένεια, με τους γονείς αγρότες να προσπαθούν να επιβιώσουν σε ένα αγροτικό χωριό, οι καταστάσεις ήταν δύσκολες αλλά υπήρχε τόση αγάπη που τις ξεπερνούσαμε. Στο χωριό μας η καλλιέργεια, λόγω κλίματος, των πρώιμων λαχανικών και οπωροκηπευτικών έδινε ένα καλό εισόδημα στους αγρότες. Οι κάτοικοι στο χωριό κρατούσαν και έμεναν πιστοί στις παραδόσεις του λαού μας και όλα αυτά είχαν μια ξεχωριστή γοητεία. Το άναμμα της λαμπρατζιάς το Πάσχα, ή η γιορτή του Κατακλυσμού του Αγίου

Πνεύματος ή οι Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις είναι κάτι που ακόμα και σήμερα με συνεπαίρνουν.

Μαθ.: Πού ήσασταν τις ημέρες εκείνες και πού κληθήκατε να πάτε;

κ. Κύζας: Είχα τελειώσει το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και γύρισα στο χωριό μου για μόνιμη εγκατάσταση, όμως οι εξελίξεις ήταν διαφορετικές γιατί την περίοδο εκείνη στην Κύπρο τα πολιτικά πάθη είχαν ανάψει με αποτέλεσμα να οδηγούμαστε χωρίς να το καταλαβαίνουμε σε εμφύλιο πόλεμο. Οι πολιτικές αντιπαραθέσεις οδήγησαν σε πραξικόπημα για ανατροπή του

νόμιμου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου στις 15 Ιουλίου του 1974 και η Τουρκία βρήκε την ευκαιρία να εισβάλει στο νησί, κάτι που χρόνια επεδίωκε, στις 20 Ιουλίου 1974. Διατάχθηκε και έγινε τότε επιστράτευση και έτσι κι εγώ βρέθηκα επιστρατευμένος στο στρατόπεδο του ΒΜΗ, στη Λευκωσία.

Μαθ: Θα μπορούσατε να μας διηγηθείτε κάποιο περιστατικό από τις δύσκολες εκείνες μέρες που σας έχει μείνει στο μυαλό;

κ. Κύζας: Αυτά που έζησα μου άφησαν πολύ θλιβερές αναμνήσεις. Θα σας πω όμως κάτι άλλο που νομίζω πως δείχνει και κάτι καλό που ένιωσα στη διάρκεια της εισβολής. Είναι μια σκηνή, ένα γεγονός που δείχνει ότι μπορούμε να ζούμε μαζί με τους Τουρκοκύπριους, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η Τουρκία. Στην Κύπρο σε όλες τις επαρχίες υπήρχαν πολλά μεικτά χωριά που οι κάτοικοί τους ήταν Έλληνες και Τούρκοι και ζούσαν μαζί αρμονικά χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα.

Αμέσως μετά τον 2ο γύρο του Αττίλα, στα τέλη Αυγούστου του 1974, βρεθήκαμε έφεδροι επιστρατευμένοι στη Λευκωσία στην Πράσινη Γραμμή στην περιοχή Καίμακλίου - Ομορφίτας σε ένα προκεχωρημένο φυλάκιο του 211 Τάγματος Πεζικού.

Η Πράσινη Γραμμή είναι ένας δρόμος διπλής κατεύθυνσης και λέγεται έτσι γιατί χαράχθηκε

πάνω στον χάρτη της Λευκωσίας με πράσινο στυλό από τον Άγγλο αξιωματικό στα γεγονότα των

Χριστουγέννων του 1963 με το ξέσπασμα της τουρκοκυπριακής ανταρσίας και χωρίζει τα δικά μας φυλάκια από τα τουρκικά.

Κάθε απόγευμα ο μουεζίνης καλούσε όλους τους Τούρκους μουσουλμάνους από τον μιναρέ για να πάνε να προσευχηθούν. Και εμείς καλοκαιριάτικα στη Λευκωσία ακούγαμε την προσευχή τους -η απόσταση από το τζαμί ήταν πολύ μικρή- και δεν κάναμε τίποτα άλλο παρά να ακούμε και να περιμένουμε. Κάποιοι από μας δυσανασχετούσαν, αλλά δεν μπορούσαμε να κάνουμε και κάτι άλλο.

Την ημέρα στα φυλάκια ήταν Τουρκοκύπριοι και το βράδυ Τούρκοι στρατιώτες. Μετά την προσευχή τους, το βράδυ άρχιζε το πανηγύρι για ένα δίωρο περίπου, γιατί οι Τούρκοι στρατιώτες χωρίς κάποιον ιδιαίτερο λόγο πυροβολούσαν στα φυλάκιά μας για να ξεπερνούν και τον φόβο τους. Αυτό γινόταν καθημερινά και κάθε βράδυ. Ένα

μεσημέρι, ένας από τους εφέδρους, ο Ανδρέας, επιστρατευμένος κι αυτός από τη Βατυλή, ένα μεικτό χωριό της επαρχίας Αμμοχώστου, έρχεται και μας λέει:

-Παιδιά, εγώ θα βγω στον δρόμο που μας χωρίζει και θέλω να με καλύψετε. Θα δω τον... (δεν θυμάμαι τι όνομα είπε). Αν δείτε κάτι ή κάτι πάει στραβά μη διστάσετε κι εσείς να πυροβολήσετε.

-Τι έγινε, ρε Ανδρέα;

-Τίποτε ιδιαίτερο. Είδα στο απέναντι φυλάκιο κάποιον Τουρκοκύπριο συγχωριανό μου, γείτονά μου, και συνεννοηθήκαμε να βρεθούμε στον δρόμο για να τα πούμε. Θέλω να τον ρωτήσω για τους δικούς μου.

Οι καρδιές όλων μας στο φυλάκιο πήγαν να σπάσουν, θελήσαμε να τον εμποδίσουμε αλλά ο Ανδρέας ήταν ανένδοτος και αποφασισμένος.

Τήραμε θέσεις και περιμέναμε να δούμε τι θα γίνει. Οι δυο συγχωριανοί συναντήθηκαν, τους βλέπαμε να κουνάν τα χέρια τους συζητώντας, και

όλο αυτό το σκηνικό κράτησε γύρω στη μία ώρα, ίσως και λίγο παραπάνω. Τελειώνοντας με μια εγκάρδια χειραψία, όπως φάνηκε σ' εμάς, χωρίσανε. Ο Ανδρέας ήρθε μ' ένα πλατύ χαμόγελο αφού έμαθε ό,τι ήθελε να μάθει για τους δικούς του, αν ζουν, αν είναι στο χωριό ή αν έφυγαν. Και μας έλεγε ότι και οι δυο απορούσαν τι τους έφερε στην Πράσινη Γραμμή και γιατί να βρίσκονται απέναντι ο ένας με τον άλλον στα φυλάκια, αφού δεν μας χωρίζει τίποτε.

Αυτά γι' αυτούς που υποστηρίζουν ότι Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι δεν μπορούν να ζήσουν μαζί ειρηνικά.

Μαθ: Έχετε πάει ποτέ στα κατεχόμενα από τους Τούρκους χωριά;

κ. Κύζας: Θα 'θελα να πάω στο μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα ή να βρεθώ και πάλι στην Αμμόχωστο, στην πόλη που ήμουν μαθητής στο Γυμνάσιο. Θέλω να πάω να ξαναδώ την πόλη μας, το Γυμνάσιό μας, το Εντελβαίς, το ζαχαροπλαστείο των μαθητικών μας χρόνων, τον Δημοτικό Κήπο και τις τόσες άλλες ομορφιές που έχει η πόλη αυτή. Παρόλα αυτά, αποφάσισα ότι όσο είναι υπό κατοχή δεν πρόκειται να πάω γιατί θεωρώ

ότι είναι σαν να αναγνωρίζω την κατοχή και όλα όσα έγιναν με την εισβολή. Η πόλη του Ευαγόρα ανήκει σε όλους τους κατοίκους της Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους και μόνο.

Μαθ: Τι νοσταλγείτε περισσότερο από την Κύπρο των παιδικών σας χρόνων;

κ. Κύζας: Αν πω ότι νοσταλγώ πολύ τα μαθητικά μου χρόνια στο Δημοτικό Σχολείο ίσως είναι πολύ γλαφυρό.

Αλλά έζησα τα χρόνια αυτά στην περίοδο του εθnikoαπελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ. Μια μέρα μάθημα και για τρεις-τέσσερεις ημέρες το

σχολείο έκλεινε, γιατί μια ελληνική σημαία βρισκόταν στη στέγη του σχολείου, η ΕΟΚΑ διέταζε ότι το σχολείο έπρεπε να κλείσει. Και έμενε κλειστό μέχρις ότου βρεθεί τρόπος από τους Άγγλους να κατεβάσουν τη σημαία. Όχι και τόσο εύκολο γιατί φοβόντουσαν να ανεβούν ακόμα και στις στέγες των σχολείων.

Για τέσσερα περίπου χρόνια το Δημοτικό Σχολείο λειτουργούσε με αυτόν τον τρόπο. Θυμάμαι να ξυπνάω πρωί για να πάω στο σχολείο και το χωριό να είναι γεμάτο με συνθήματα στους τοίχους που μιλούσαν για Ένωση με την Ελλάδα. Οι δρόμοι να είναι γεμάτοι με φυλλάδια της ΕΟΚΑ. Στους εορτασμούς των εθνικών επετείων είτε της 28ης Οκτωβρίου 1940 είτε της 25ης Μαρτίου 1821 οι παρελάσεις κατέληγαν συνήθως σε διαδήλωση κατά των Άγγλων, οι οποίοι άρχιζαν να ρίχνουν καπνογόνα για να διαλύσουν την παρέλαση. Όταν γιόρταζε η βασίλισσα της Αγγλίας το σχολείο αργούσε, και εμείς αντίθετοι με αυτή την αργία, πηγαίναμε σχολείο. Τις ενέδρες που έστηναν οι αντάρτες της ΕΟΚΑ στις μετακινήσεις των Άγγλων στρατιωτών και τις εκρήξεις των βομβών που ακολουθούσαν, συνήθως πρωινές ώρες ή ακόμα και μέρα μεσημέρι, ακόμα τις θυμάμαι και ας πέρασαν τόσα χρόνια.

Άλλα χρόνια, άλλες εποχές και η πίστη στον Παρθενώνα στα ύψη.

Ελληνικόν Γυμνάσιον Αμμοχώστου

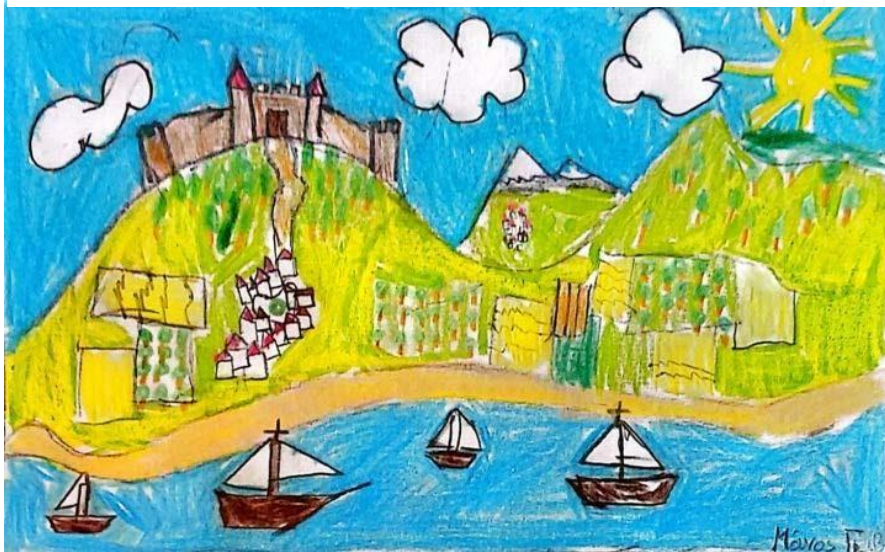

A	M	Ψ	B	N	A	E	P	T	Y	Θ	K
M	I	Λ	E	Y	K	Ω	Σ	I	A	Λ	Π
M	K	Δ	Ω	N	M	K	Ξ	Θ	Y	T	A
O	Λ	Σ	T	E	Π	M	A	Π	A	Π	Π
X	E	Σ	N	A	E	Φ	E	M	B	Θ	A
Ω	Φ	X	E	B	Π	Λ	P	T	Σ	K	Φ
Σ	Γ	Ω	P	Φ	B	A	T	E	A	H	O
T	P	N	T	P	T	P	B	Π	B	Φ	Σ
O	T	M	O	E	P	N	M	E	Φ	A	O
Σ	Y	K	Π	M	T	A	Π	P	E	Σ	Θ
P	N	I	Λ	A	Φ	K	P	Ξ	A	Δ	P
P	M	Θ	E	B	E	A	Ξ	E	Σ	H	Φ
T	Ξ	Y	E	Γ	Φ	B	N	Ξ	Σ	N	Δ
Y	Λ	T	Y	Λ	E	M	E	Σ	O	Σ	Ω
A	Θ	Λ	T	Γ	T	Γ	N	M	Γ	O	B
Σ	K	E	P	Y	N	E	I	A	N	M	N

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΥΝ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ...

Μάρκος Τ.

(Συνεργάστηκαν οι μαθητές: Μάνος Γ. Μάρκος Τ.)

Έρευνα: Ψάξτε και βρείτε τι σημαίνουν οι παρακάτω λέξεις που χρησιμοποιούνται στην Κύπρο.

Εξίκκοσσο (ν):

Σκεμπέ:

Νάμιν:

Αβάττα:

Ποκουπίζω:

Τασπίν:

Πέρκι:

Πρότσα:

Αλλολλίον:

Τράμπα:

Κλάππα:

Σκάμνος:

